

[Lawaetz]

fordi det er en ny fordyrelse af produktionen, altså en forøgelse af arbejdsløsheden. Et lignende socialistisk system findes ikke andre steder. Jo flere mærkelige byrder, vi pålægger erhvervslivet, jo mere forhindrer vi udenlandsk kapital i at investere i vores kapitalfattige land, jo flere stærke virksomheder jager vi ud af landet eller får til at lægge filialer i andre lande; altså endnu større arbejdsløshed.

Vi har vel til trivialitet hørt om socialdemokratiets og LOs beskæftigelsesplan, i dag igen. Sidste skud på stammen er lovforslag nr. L 31 om efterløn. Hvad har det med beskæftigelse af gøre? Arbejdsministeren har indrømmet, at han ikke forventer, at der kommer en ung i arbejde for hver ældre, der går på efterløn, og arbejdsministeren har så evig ret. For i første omgang vil to kategorier gå på efterløn, nemlig de mange, der den 1. januar 1979 falder for 26 ugers reglen, samt en lang række små købmænd og grønthandlere, der drejer nøglen om i protest mod hele papirsystemet. Der kommer ikke små nye købmænd i arbejde igen i en håbløs kamp mod de kæmpemæssige lavprisvarehuse.

Dertil kommer, at man stik imod al sund fornuft ikke kalder det en sociallov, men pålægger hver dansk arbejdsplads pr. ansat en ny omkostning på foreløbig ca. 500 kr. pr. år. Det vil give yderligere fordyrelser og øget arbejdsløshed.

I øvrigt kunne en deputation, vi havde besøg af i formiddags i arbejdsmarkedsudvalget, være kommet med nøjagtig den kritik, som fremskridtspartiet har fremført.

De få nedslidte og arbejdstrætte kunne vi sagtens have hjulpet med en anden lovgivning i stedet for denne mærkelige form for arbejdsmarkedslovgivning.

Næste problem er beskæftigelse af de langtidsledige. Det er menneskeligt rigtigt, at de kommer i gang, men man kan vel også blive enig om, at det i høj grad er en nødforanstaltning med en række minusser; tilskud til arbejdsgiverne med henholdsvis 20, 15 og 10 kr. pr. time i 9 måneder er ikke fremskridtspartiets politik. Erhvervslivet skal have så gunstige muligheder, at de kan klare sig selv. Men når nu loven er vedtaget, må man håbe, at erhvervslivet kan optage i hvert fald en tredjedel af de ca. 9.000, det drejer sig om i første omgang. Det foreløbige tal er 9.000, og de resterende 6.000 skal beskæftiges af det

offentlige med mere eller mindre kunstigt opfundne beskæftigelsesarbejder. De skal naturligvis have samme løn som andre, det vil f. eks. sige, at en mand, der river blade sammen i et offentligt anlæg, skal have det samme som manden, der har arbejdet dér i 10 år. Hvad vil han sige? Han vil forlange mere i løn: altså et lovgivningsmæssigt pres på lønnen. Planer visse steder om en slags produktion med de ungdomsledige er med i billedet som konkurrence til det private erhvervsliv: dvs. arbejdsløse på andre steder.

Man må vel forvente, at denne kunstige form for beskæftigelse vil sætte arbejdsløshedstallet lidt ned, men når folk så har glemt, hvordan man har skabt disse nye arbejdspladser, kan regeringen vel prale af, at den har øget beskæftigelsen. Det bliver spændende at høre om i den næste valgkamp.

Statsministeren tror jo desværre ikke selv på nogen foreløbig forbedring af beskæftigelsessituationen. Men sker der ingen ændringer, hvad så om 9 måneder? Så slippes de kunstigt beskæftigede ud igen. Men så er de understøttelsesberettigede i de næste 3½ år. Ja, det går helt godt med at få det hele til at hænge sammen og med at bilde den almindelige befolkning en hel masse ind.

Jeg undrer mig tit over, hvor længe folk egentlig vil finde sig i, at man simpelt hen tolererer 200.000 arbejdsløse. Det er 14 pct. mere end på samme tid i 1977. Så vil man sige: der er kommet flere i arbejde. Det er også sandt, blot ikke i industri, håndværk og handel, hvor de skulle være, men i den offentlige sektor. Den er i det sidste år steget med 24.500 job. Navnlig er der skabt nye stillinger inden for social- og sundhedssektorer samt i kulturelle institutioner og biblioteker. Ifølge Danmarks Statistik beskæftigede den offentlige sektor pr. 1. april 1978 594.728 mennesker, dvs. mindst 600.000 i dag.

Er det egentlig så mærkeligt, at fremskridtspartiet er opstået? Og selv om man for tiden ynder at skyde os i skoene, både hvad vi har sagt for år og dag siden, og hvad vi aldrig har sagt, og selv om andre partier på skift offentligt tager afstand fra os – sidst CD – eller giver udtryk for, at der intet alternativ er uden os – sidst de konservative – så kan man da ikke undre sig over, som det går, at vi holder vores stemmetal fint i forhold til sidste valg. Det er, fordi vi er et rendyrket